

Najsvätejšej Trojice

30. mája 2021

Mt 28, 16 – 20

Milé sestry a bratia v Kristovi

Po skončení veľkonočného obdobia nám cirkev ponúka ešte jeden sviatok – Najsv. Trojice. Pripomína nám, že jedného a toho istého Boha vnímame a stretáme v troch rozličných osobách. Raz ako Otca – Stvoriteľa, inokedy ako Syna – ktorý nás približuje božiemu svetu a zasa inokedy ako Ducha, ktorý tajomným spôsobom všetko udržiava a nás ľudí sprevádza na našej ceste dejinami. Zároveň toto tajomstvo nemôžeme chápať ako troch rozličných Bohov, ale ako jedného Boha v troch rozličných osobách.

Kde hľadať korene tejto viery? Viera v Trojicu sa opiera o rozumovú úvahu, ale zároveň aj o Bibliu, predovšetkým o trojičnú formulu krstu, ktorú sme počuli v dnešnom evanjeliu. Ježiš učeníkov vysielal krstiť v mene Otca, i Syna i Ducha Svätého. V tejto viere teda udeľovali krst už spoločenstvá prvých kresťanov. O trojičnej viere v Boha svedčí aj dnešné druhé čítanie – z listu apoštola Pavla Rimanom. Pavol hovorí o Duchu Svätom, ktorý nás pozdvihuje, vťahuje do tajomstva Trojjediného Boha: pozdvihuje nás do hodnosti božích detí.

O trojičnej pravde sa popísali mnohé teologické a filozofické traktáty, ktoré sa ju snažili preskúmať, priblížiť nášmu chápaniu. Ako bežní veriaci sa skôr pýtame, čo viera v Trojicu dáva nášmu osobnému životu, aký má pre nás význam. Ani tu sa celkom nezbavíme rozumovej úvahy, nemôžeme sa spoľahnúť len na intuíciu - na to, čo nás prvé napadne. Teologické pravdy sú moderným ľuďom vzdialené aj preto, lebo zvykneme uvažovať príliš vonkajškovo, naše myslenie je dané vonkajšími objektami sveta okolo nás. Menej už vieme načúvať a rozumieť svojmu vlastnému vnútru, menej už vieme zahrnúť do nášho života aj hlbšie vrstvy života. Preto si menej uvedomujeme to, čo nás spája s ostatnými ľuďmi, alebo ako hovorí náboženstvo: s ostatným stvorením. A bohužiaľ aj seba samých niekedy vnímame ako objekt – ako vec popri iných veciach. Skutočný život je ale pestrejší, život pozostáva zo vzťahov, ktoré nás prepájajú nielen s inými ľuďmi, ale aj so svetom, s prírodou.

To nám pripomína aj pravda o božskej Trojici – o Trojici osôb v jednom a tom istom Bohu. Trojičná pravda naznačuje, že život Boha je komplexnejší na to, aby sa dal vtesnať len do jedného tajomstva – napr. stvorenia. Na jednej strane Boh všetko prevyšuje, presahuje. Na druhej strane sa ten istý Boh priblížil k nám ľuďom vo svojom Synovi. Cez Ježiša sa Boh stáva blízkym ľuďom aj ostatnému stvoreniu. Vstupuje do našich ľudských dejín a spolu s Božím Duchom ich posväcuje. Aj my ľudia, aj príroda máme účasť na nekonečnosti Boha.

Boh - Trojica je posvätením nášho života – ponúka nám iný pohľad na náš svet. Svet i druhí ľudia vnímaní cez Boha nemôžu byť pre nás len objektom nášho poznania alebo našich egoistických záujmov. Skôr sa stávajú pre nás výzvou k spolupráci, k zodpovednosti. Svet i blížni sú cez Boha pre nás výzvou k priamejším vzťahom. No zároveň takto cez svet a blížnych lepšie nachádzame sami seba, stávame sa sami sebou. Svoj život uskutočňujeme nie cez mŕtve veci (hoci ony nám niekedy môžu uľahčiť, alebo spríjemniť život) ale cez otvorenie sa životu, druhým, svetu.

To všetko nám pripomína tajomstvo najsvätejšej Trojice. Ono nám jedného a toho istého Boha približuje nášmu životu, nášmu svetu. Pripomína nám komplexnosť života, ktorá sa nedá zúžiť len na veci, objekty okolo nás. Podľa evanjelistu vtelený Boh, Boh Syn bol už na počiatku – pri stvorení sveta, pri Stvoriteľovi. Tento Syn je naplnením Otca a chce naplniť aj naše dejiny – od počiatku až k ich záveru. Nechajme sa aj my pozvať svojou vierou do tohto tajomstva, ktoré náš život nechce pokoriť, ale pozdvihnúť.

Viliam Arbet